

Traducerea acestei pagini a fost generată prin traducere automată [Link]. Traducerile automate pot conține erori care pot reduce claritatea și exactitatea; Ombudsmanul nu își asumă răspunderea pentru eventuale discrepanțe. Pentru cele mai fiabile informații și securitate juridică, vă rugăm să consultați versiunea sursă din engleză, linkul de mai sus. Pentru mai multe informații, vă rugăm să consultați [politica noastră lingvistică și de traducere](#) [Link].

Deciziei în cazul 1339/2012/FOR - Acuzație privind incompatibilitatea dintre calitatea de membru al G30 a președintelui BCE și independența, reputația și integritatea Băncii Centrale Europene

Decizie

Caz 1339/2012/FOR - Deschis la 24/07/2012 - Decizie din 01/02/2013 - Instituția vizată
Banca Centrală Europeană (Nu s-a constatat administrare defectuoasă) |

Reclamantul, ONG-ul Corporate Europe Observatory, a afirmat că există o incompatibilitate între calitatea de membru al G30 a președintelui BCE și independența, reputația și integritatea BCE. Reclamantul a susținut că BCE trebuie să îi solicite președintelui să se retragă din grup.

Ombudsmanul a înțeles că reclamantul argumenta că G30 este un grup de interese care reprezintă interese financiare private și desfășoară activități de lobby pentru promovarea acestor interese financiare private. De asemenea, reclamantul a pretins că grupul oferă o platformă intereselor private pentru a face presiuni asupra BCE. În sprijinul acestor afirmații, reclamantul a argumentat că: (i) anumiți membri ai G30 au lucrat sau lucrează în prezent pentru bănci private și societăți de investiții; (ii) finanțarea grupului provine în principal de la bănci private și (iii) obiectivele grupului favorizează interese private.

După analizarea atentă a argumentelor reclamantului și a avizului BCE, Ombudsmanul a remarcat că, în realitate, numeroși membri ai grupului reprezintă organisme publice, precum alte bănci centrale. Mai mult, finanțarea acestuia este variată și provine parțial de la organisme publice. În ceea ce privește obiectivele grupului, Ombudsmanul a constatat că dovezile disponibile susțin opinia potrivit căreia grupul este mai degrabă un forum de discuții decât un grup de interese sau de lobby. Ombudsmanul a afirmat, de asemenea, că, în principiu, este corect ca președintele BCE să ia parte la forumuri de discuție adecvate.

Ombudsmanul a respins, prin urmare afirmația potrivit căreia calitatea de membru al grupului a președintelui BCE este incompatibilă cu independența, reputația și integritatea BCE și nu a constatat o administrare defectuoasă din partea BCE.

Ombudsmanul a menționat, de asemenea, că, având în vedere răspunsurile inițiale neadecvate ale BCE adresate reclamantului, acesta din urmă a fost îndreptățit să își exprime preocuparea cu privire la chestiune. În sfârșit, Ombudsmanul a prezentat două propuneri. Prima propunere a fost ca BCE, pentru asigurarea transparenței, să publice pe propriul site informația că președintele băncii este membru al G30. Având în vedere vizibilitatea și responsabilitățile sale sporite, cea de-a doua propunere a fost ca BCE să ia măsuri pentru îmbunătățirea continuă a comunicării sale cu publicul.

Cu privire la istoricul plângerii

1. Reclamantul, Corporate Europe Observatory (CEO) [1], a contactat Banca Centrală Europeană (BCE) în 2011 și 2012 în legătură cu apartenența președintelui BCE la „Grupul celor treizeci” [2]. Având în vedere aceste contacte, reclamantul a considerat că apartenența președintelui BCE la Grupul celor treizeci a compromis independența BCE. Acesta a solicitat BCE să solicite președintelui său să se retragă din Grupul celor treizeci. Întrucât nu a fost mulțumit de răspunsurile pe care le-a obținut de la BCE, reclamantul s-a adresat Ombudsmanului. După examinarea argumentelor prezentate de reclamant și a răspunsurilor furnizate reclamantului de către BCE, Ombudsmanul a deschis o anchetă și a solicitat BCE să își prezinte avizul Ombudsmanului.

Obiectul anchetei

2. Reclamantul susține că apartenența președintelui BCE la Grupul celor treizeci este incompatibilă cu independența, reputația și integritatea BCE. Reclamantul a susținut că BCE ar trebui să solicite președintelui său să se retragă din Grupul celor treizeci.

Ancheta

3. Reclamantul a fost prezentat Ombudsmanului la 27 iunie 2012. Ombudsmanul a deschis o anchetă la 24 iulie 2012. BCE și-a prezentat avizul la 30 august 2012. Reclamantul și-a prezentat observațiile la 29 septembrie 2012.

Analiza și concluziile Ombudsmanului

A. Afirmarea că apartenența președintelui BCE la Grupul celor treizeci este incompatibilă cu independența, reputația și integritatea BCE

Argumente prezentate Ombudsmanului

4. Reclamantul susține că Grupul celor treizeci este un „vehicul de lobby”, menit să promoveze interesele financiare private. Acesta susține că obiectivul Grupului celor treizeci este de a influența dezbaterile privind reglementarea sectorului financiar la nivel mondial, prin formularea de recomandări concrete pentru comunitățile de elaborare a politicilor din sectorul privat și public. Prin urmare, Comisia concluzionează că apartenența la Grupul celor treizeci este incompatibilă cu funcția de președinte al BCE.

5. Potrivit reclamantului, Grupul celor treizeci constituie o interfață importantă între băncile private și băncile centrale și că un astfel de acord permite unora dintre cele mai mari bănci private din lume să exercite influență asupra directorilor executivi ai celor mai importante bănci centrale din lume, inclusiv asupra BCE. Reclamantul subliniază că membrii Grupului celor treizeci includ directori și consilieri ai principalelor organisme financiare private, cum ar fi Morgan Stanley, JP Morgan Chase și BNP Paribas.

6. Grupul celor treizeci a sprijinit obiectivele „lobby-ului bancar” pe diverse teme.

7. Se argumentează în continuare că activitățile și apartenența Grupului celor treizeci sunt opace. Nu există nicio posibilitate, susține reclamantul, ca publicul să cunoască detaliile implicării președintelui BCE în Grupul celor treizeci, deoarece reuniunile Grupului celor treizeci sunt confidențiale.

8. Reclamantul susține că orice președinte al BCE trebuie să se asigure că nu se află sub influența unui lobby financiar și că nu este atașat niciunui forum sau proces care i-ar putea pune în pericol independența sau ar putea da naștere unui conflict de interese. Aceasta adaugă că este responsabilitatea BCE să se asigure că președintele său este independent și nu împovărat de un conflict de interese.

9. Reclamantul ia act de faptul că cerințele privind independența și absența conflictelor de interese sunt stabilite în:

- Codul de conduită al membrilor Consiliului guvernatorilor („Codul de conduită”);
- Codul suplimentar de criterii etice pentru membrii Comitetului executiv; și
- Regulamentul BCE privind personalul, care conține Cadrul de etică.

10. Aceasta adaugă că cerința ca BCE să rămână independentă este prevăzută la articolul 130 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE), care are următorul cuprins:

„În exercitarea competențelor și îndeplinirea atribuțiilor și atribuțiilor care le sunt conferite prin tratate și prin Statutul SEBC [3] și al BCE, nici Banca Centrală Europeană, nici o bancă centrală națională, nici un membru al organelor lor de decizie nu solicită sau nu acceptă

instrucțiuni din partea instituțiilor, organelor, oficiilor sau agențiilor Uniunii, din partea oricărui guvern al unui stat membru sau din partea oricărui alt organism . Instituțiile, organele, oficiile sau agențiile Uniunii și guvernele statelor membre se angajează să respecte acest principiu și să nu încerce să influențeze membrii organelor de decizie ale Băncii Centrale Europene sau ai băncilor centrale naționale în îndeplinirea atribuțiilor lor.” (sublinierea noastră)

11. Reclamantul susține că, pentru ca acest articol să aibă vreo semnificație, trebuie aplicate garanții, inclusiv garanții referitoare la relațiile cu reprezentanții băncilor private.

12. Reclamantul adaugă că articolul 3.5 din Codul de conduită prevede că relațiile membrilor Consiliului guvernatorilor cu grupurile de interese se bazează pe o abordare compatibilă cu independența lor în calitate de membri ai Consiliului guvernatorilor și cu principiul integrității. Reclamantul notează în continuare că BCE a numit un responsabil de etică care să respecte Codul de conduită. Cu toate acestea, BCE l-a informat pe reclamant că participarea președintelui BCE la Grupul celor treizeci nu implică niciun aviz din partea responsabilului de etică și nici o consultare cu Consiliul guvernatorilor. BCE a adăugat că participarea președintelui BCE la Grupul celor treizeci este compatibilă cu Codul de conduită, având în vedere că „dialogul și schimbul de opinii cu părți terțe sunt compatibile cu atribuțiile de membru al Consiliului guvernatorilor și cu principiul independenței prevăzut la articolul 130 din TFUE”. Reclamantul concluzionează că BCE nu a furnizat o analiză a Grupului celor treizeci sau a rolului președintelui BCE în cadrul acestuia.

13. Reclamantul continuă să sublinieze că Codul suplimentar, care abordează chestiunea invitațiilor la reuniuni, prevede la articolul 3 că membrii consiliului de administrație ar trebui să respecte prudența deosebită în ceea ce privește „invitațiile individuale”. Codul suplimentar prevede că membrii consiliului de administrație ar trebui să consulte responsabilul de etică în cazul în care există îndoeli. Reclamantul afirmă că președintele BCE nu a efectuat, aparent, nicio astfel de consultare.

14. Reclamantul consideră, de asemenea, că este relevant să se adauge că președintele BCE a lucrat odată pentru Goldman Sachs (o bancă de investiții).

15. În cele din urmă, reclamantul subliniază că, deși BCE are cunoștință de apartenența președintelui său la Grupul celor treizeci, aceasta nu face publice aceste informații în CV-ul președintelui pe website-ul său.

Avizul BCE

16. În avizul său transmis Ombudsmanului, BCE susține că apartenența președintelui BCE la Grupul celor treizeci este pe deplin compatibilă cu independența, reputația și integritatea BCE și, cel mai important, nu implică niciun conflict de interese. BCE și-a rezumat poziția după cum urmează. În primul rând, grupul celor treizeci nu este un „lobby” sau un „grup de interese”. Mai degrabă, potrivit BCE, Grupul celor treizeci este un forum pentru schimbul de opinii cu privire la aspectele economice și financiare la nivel mondial. În al doilea rând, BCE a susținut că este esențial ca președintele BCE să aibă reuniuni periodice și să facă schimb de opinii cu

reprezentanți la nivel înalt ai sectorului public și privat. Astfel de contacte sunt indispensabile pentru buna executare a mandatului BCE, deoarece oferă o sursă extrem de valoroasă de informații de primă mână cu privire la evoluțiile din mediul economic și financiar mondial în care își desfășoară activitatea BCE. Astfel, acestea permit BCE să își dezvolte o viziune în cunoștință de cauză cu privire la acest mediu. Astfel de contacte oferă, de asemenea, BCE un canal de comunicare a măsurilor sale de politică. În al treilea rând, aceasta a susținut că apartenența președintelui BCE la Grupul celor treizeci este în deplină conformitate cu standardele etice stricte aplicabile membrilor organelor de decizie ale BCE. Având în vedere cele trei motive de mai sus, BCE a concluzionat că afirmațiile reclamantului sunt nefondate.

17. Ulterior, BCE își explică în detaliu poziția. Ea descrie ceea ce consideră a fi natura Grupului celor treizeci. Acesta oferă o explicație detaliată a rolului și funcției Grupului celor treizeci, a scopului și a calității sale de membru.

18. În primul rând, în ceea ce privește scopul, structura și guvernanta, BCE afirmă că Grupul celor treizeci este un organism internațional privat, fără scop lucrativ, cunoscut public, înființat în 1978, care urmărește să aprofundeze înțelegerea aspectelor economice și financiare internaționale, să analizeze repercusiunile internaționale ale deciziilor luate în sectorul public și privat și să examineze opțiunile de care dispun practicienii de pe piață și factorii de decizie politică. Acesta este compus din reprezentanți la nivel înalt ai sectorului privat și public, inclusiv mai mulți guvernatori actuali sau foști ai băncilor centrale, precum și cadre universitare. Grupul este în prezent prezidat de Jean-Claude Trichet (fost președinte al BCE). Lista completă a membrilor Grupului celor treizeci este făcută publică pe site-ul Grupului celor treizeci.

19. În mod oficial, Grupul celor treizeci este un comitet al unei entități juridice numit „Grupul Consultativ pentru Afaceri Economice și Monetare Internaționale, Incorporated”, care este înregistrat în Statele Unite ca o organizație non-profit, scutită de taxe. Deciziile de zi cu zi cu privire la funcționarea Grupului celor treizeci sunt luate de directorul executiv, în consultare cu ofițerii Grupului celor treizeci, după caz. Deciziile privind conducerea, calitatea de membru și politica sunt luate de Consiliul de Administrație. În prezent, administratorul este format din președintele administratorilor și din ofițerii Grupului celor treizeci. Toate aspectele importante care afectează componența și politicile Grupului celor treizeci sunt revizuite în cadrul ședințelor plenare bianuale ale Grupului. Grupul este susținut de diverse surse: bănci, societăți nebancare, bănci centrale, persoane fizice și, pentru proiecte specifice, fundații. Lista actuală a contribuitorilor este prezentată într-o anexă la raportul anual al Grupului celor treizeci [4] .

20. În continuare, BCE ia act de faptul că Grupul celor treizeci emite rapoarte disponibile publicului și organizează reuniuni și seminarii periodice care se adresează unui public mai larg. Principalele sale evenimente sunt cele două reuniuni plenare anuale și seminariile bancare internaționale. Majoritatea membrilor participă la ședințele plenare. Un număr mic de invitați distinși participă, de asemenea, la discuțiile din cadrul ședințelor plenare. Anumite subiecte sunt o focalizare regulată a atenției Grupului celor Treizeci. De obicei, se discută despre perspectivele economice internaționale în următoarele 12 până la 24 de luni. Evoluția piețelor financiare, în special în perioade de incertitudine, a devenit, de asemenea, un punct central. În 2010 și 2011, dezbaterile plenare s-au axat pe redresarea economiilor în urma crizei financiare.

Reuniunile plenare au dezbătut cauzele și implicațiile crizei, lecțiile care trebuie învățate, provocările rămase și impactul reformelor financiare și de reglementare asupra sectorului bancar. Reuniunile plenare au abordat, de asemenea, evoluțiile din economiile de piață emergente, problemele cu care se confruntă sistemul monetar internațional, riscurile geopolitice și alte subiecte relevante și oportune. Seminarele bancare internaționale au loc în același timp cu reuniunile anuale ale FMI și Băncii Mondiale. La aceste seminarii participă membri, precum și persoane care nu sunt membre, inclusiv, *printre altele*, numeroși guvernatori ai băncilor centrale, miniștri de finanțe și președinți ai sectorului financiar. Fiecare seminar oferă prezentări ale reprezentanților la nivel înalt ai sectorului privat și public din întreaga lume. Informații relevante privind activitățile Grupului celor treizeci, inclusiv subiectele discutate, precum și vorbitorii în cadrul seminarelor și participanții la ședințele plenare pot fi găsite în raportul anual al Grupului celor treizeci [5].

21. Din cele de mai sus reiese în mod clar că Grupul celor treizeci nu este un lobby sau un grup de interese care ar urmări să influențeze orice proces decizional astfel încât să apere interesele private. Este, mai degrabă, un forum pentru o reflecție și o dezbatere clară și clară pe teme relevante pentru lumea economică și financiară, cu scopul de a aprofunda înțelegerea problemelor economice și financiare internaționale.

22. În continuare, BCE subliniază că președintele BCE nu este nici mandatar, nici funcționar al Grupului celor treizeci (astfel cum s-a descris mai sus, punctul 19).

23. BCE precizează, de asemenea, că, în calitate de membru al Grupului celor treizeci, președintele BCE poate decide, pe bază de invitație și fără remunerație, să participe la evenimentele organizate de grup. Aceste evenimente permit un schimb de opinii cu privire la aspectele economice și financiare globale. Informațiile privind aceste evenimente, cum ar fi participanții și prezentările din cadrul ședințelor plenare, seminarelor și grupurilor de studiu, sunt puse la dispoziția publicului pe site-ul Grupului celor treizeci. Aceste dialoguri oferă, afirmă BCE, o oportunitate utilă nu numai de a înțelege mai bine punctele de vedere și percepțiile factorilor de decizie la nivel internațional, ale participanților la piață și ale cadrelor universitare, ci și de a explica măsurile de politică ale BCE unui public mai larg. Pentru a asigura executarea corespunzătoare a mandatului BCE, factorii de decizie ai BCE trebuie să fie informați și să înțeleagă evoluțiile din mediul economic și financiar mondial. Prin urmare, nu este în contradicție cu rolul său instituțional ca președintele BCE să se întâlnească cu reprezentanți ai „mediului înconjurător”, fie din sectorul public, fie din sectorul privat, pentru dialoguri și schimburi de opinii. În aceeași ordine de idei, BCE organizează anual mai multe conferințe care reunesc persoane din sectorul public și privat, precum și din mediul academic. Acest lucru demonstrează că apartenența președintelui BCE la Grupul celor treizeci nu este incompatibilă cu independența BCE, ci, dimpotrivă, se încadrează în mod clar în cerințele poziției sale. BCE precizează, de asemenea, că președintele său este ținut de principiul independenței și de obligația de a păstra secretul profesional atunci când participă la astfel de schimburi de opinii sau dezbateri.

24. BCE susține că apartenența președintelui său la Grupul celor treizeci nu generează un conflict de interese. Aceasta nu creează nici apariția unui astfel de conflict de interese, nici nu

încalcă dispozițiile cadrului etic al BCE. Membrii organelor de decizie ale BCE sunt obligați să respecte un cadru etic cuprinzător care să precizeze standardele de integritate și conduită. Aceste standarde țin seama de responsabilitatea specială a membrilor organelor de decizie ale BCE de a menține integritatea și reputația BCE și a SEBC în ansamblu. Acestea conțin, în special, norme privind participarea la conferințe, recepții și evenimente culturale și privind conflictele de interese și norme privind divulgarea acestora, care sunt în conformitate cu standardele stabilite în Recomandarea Consiliului Europei privind codurile de conduită pentru funcționarii publici și în Recomandarea OCDE privind orientările pentru gestionarea conflictelor de interese în serviciul public. În primul rând, după cum s-a explicat deja, pentru buna executare a mandatului BCE este necesar ca președintele BCE să aibă schimburi periodice de opinii cu reprezentanții mediului economic și financiar global în care își desfășoară activitatea BCE. În al doilea rând, astfel cum s-a menționat mai sus, Grupul celor treizeci nu este un grup de interese în sensul articolului 3.7 din Codul de conduită pentru membrii Consiliului guvernatorilor, ci un forum de discuții nepartizan. În al treilea rând, apartenența președintelui BCE la Grupul celor treizeci nu îi oferă „niciun avantaj potențial pentru el însuși, pentru familia sa, pentru celelalte rude ale sale sau pentru cercul de prieteni și cunoștințe”. Prin urmare, o astfel de apartenență nu este, prin definiție, susceptibilă să dea naștere vreunui interes privat sau personal și, cu atât mai puțin, oricărui conflict sau apariției unui conflict de interese.

25. Având în vedere cele de mai sus, BCE afirmă că are încredere în faptul că informațiile precedente cu privire la Grupul celor treizeci constituie o dovadă suficientă că apartenența președintelui BCE la Grupul celor treizeci nu prezintă nici un conflict de interese aparent, nici un conflict de interese real și nu compromite independența președintelui BCE.

Observațiile reclamantului

26. Reclamantul a formulat următoarele observații în legătură cu avizul BCE.

27. În ceea ce privește componența Grupului celor treizeci, reclamantul observă că, deși BCE susține că Grupul celor treizeci „nu este un lobby sau un grup de interese, ci un forum pentru schimbul de opinii cu privire la aspecte economice și financiare globale”, aceasta recunoaște că Grupul celor treizeci este compus din reprezentanți la nivel înalt ai sectorului privat și public și ai mediului academic. Din cei 32 de membri permanenți actuali, 12 lucrează pentru instituții financiare private. Alți membri, afirmă ea, au trecut prin „ușile turnante”, lucrând pentru sectorul privat și apoi pentru sectorul public, sau viceversa.

28. Reclamantul subliniază, de asemenea, că deciziile majore privind conducerea, calitatea de membru și politica Grupului celor treizeci sunt luate de Consiliul de administrație și de „ofițerii” Grupului celor treizeci. În cadrul acestui grup select, cinci dintre cei opt membri lucrează pentru sectorul financiar privat.

29. În ceea ce privește finanțarea Grupului celor treizeci, reclamantul observă că, deși avizul BCE menționează întrebarea, acesta nu abordează motivul pentru care aceasta ar putea constitui o problemă. Deși sumele acordate Grupului celor treizeci nu sunt dezvăluite, 45 dintre cei 79 de contribuitori financiari la Grupul celor treizeci sunt firme financiare sau grupuri de

lobby bancar. Reclamantul consideră că faptul că Grupul celor treizeci depinde de finanțarea acestor surse demonstrează că Grupul celor treizeci este o inițiativă promovată de sectorul financiar privat.

30. În ceea ce privește activitățile Grupului celor treizeci, reclamantul constată că Grupul celor treizeci realizează studii majore prin intermediul unor grupuri de lucru prezidate de un comitet director. Reclamantul susține că aceste studii oferă consiliere politică.

31. În ultimii patru ani, Grupul celor treizeci a publicat patru studii majore privind aspecte-cheie legate de reglementarea financiară internațională, și anume:

„Structura supravegherii financiare” (2008) de Paul Volcker (Grupul celor treizeci), Roger Ferguson (TIAA-CREF), Jacob Frenkel (AIG), Richard Debs (Morgan Stanley), Geoffrey Bell (Geoffrey Bell & co.), Arminio Fraga-Neto (Gavea Investimentos), E. Gerald Corrigan (Goldman Sachs), Gerd Häusler (Lazard International), Andrew Crockett (JPMorgan Chase), John Heimann (Institutul de Stabilitate Financiară), Jacques de Larosière (BNP Paribas), Stuart Mackintosh (Grupul celor treizeci).

„Reforma Fondului Monetar Internațional” (2009). Președinte: Jacob Frenkel (AIG). Membri obișnuiți: Stanley Fischer (Banca Israelului), Arminio Fraga Neto (Gavesa Investimentos), Peter B. Kenen (profesor), Guillermo Ortiz (Banco de México), Stuart Mackintosh (Grupul celor treizeci).

„Reforma financiară: un cadru pentru stabilitatea financiară” (2009), de Paul Volcker (Grupul celor treizeci), Arminio Fraga Neto (Gavesa Investimentos), Tommaso Padoa-Schioppa (Grupul Financiar Promontory), Stephen Thieke (RiskMetrics)

„Consolidarea stabilității financiare și a rezilienței” (2010). Președinte: Roger Ferguson (TIAA-CREF), membri: întreaga componență a Grupului celor treizeci

Reclamantul pune accentul pe faptul că anumiți membri au aprobat majoritatea acestor studii în calitate lor de „reprezentanți” ai sectorului privat.

32. Reclamantul ridică apoi o întrebare cu privire la rolul bancherilor centrali în Grupul celor treizeci. Pot ei, întreabă reclamantul, să fie cu adevărat asociați cu ceea ce este „sfatul politic” semnat de unele dintre cele mai mari corporații financiare din lume?

33. În contextul de mai sus, notează reclamantul, majoritatea bancherilor centrali și-au pus numele pe studii-cheie realizate de Grupul celor treizeci „în capacitățile lor individuale”. De exemplu, atunci când Grupul celor treizeci a publicat raportul său privind FMI în 2009, președintele de atunci al BCE, Jean-Claude Trichet, a semnat studiul în calitate individuală. În opinia reclamantului, calitatea de președinte al BCE nu poate fi combinată cu aprobarea „documentelor de politică” care sunt redactate în principal de reprezentanții marilor corporații financiare, chiar dacă studiul conține o declarație oficială de declinare a responsabilității. În practică, mari părți ale presei nu observă rezervele făcute de bancherii centrali. Când a fost

publicat raportul privind FMI, acesta a fost primit în mod clar de presă ca o publicație „Grupul celor treizeci” și, ca atare, ca un document susținut de toate cele treizeci de membri.

34. Reclamantul susține că, în dezbaterile politice esențiale privind reglementarea financiară din ultimele două decenii, inclusiv dezbaterile privind compensarea și decontarea titlurilor de valoare, privind instrumentele derivate extrabursiere și privind utilizarea evaluării riscurilor în reglementarea bancară internațională, Grupul celor treizeci a avut o politică de sprijinire a autoreglementării și a autosupravegherii.

35. De exemplu, reclamantul afirmă că Grupul celor treizeci a publicat un raport major, redactat de reprezentanții JPMorgan, BNP Paribas, Morgan Stanley și asociația comercianților cu instrumente financiare derivate ISDA, respingând supravegherea sau reglementarea publică și sprijinind un sistem de autoreglementare în domeniul instrumentelor derivate. Reclamantul afirmă că raportul Grupului celor treizeci, care a furnizat argumente cu privire la motivele pentru care guvernele nu ar trebui să reglementeze acest sector, a fost promovat ca raport definitiv privind instrumentele financiare derivate. Reclamantul adaugă că, deși s-a exprimat un anumit scepticism în dezbaterile interne din cadrul Grupului celor treizeci [Paul Volcker (Rezerva Federală) și Brian Quinn (Banca Angliei) au fost atenți la lipsa luării în considerare a riscului sistemic), s-a găsit un compromis în cadrul grupului. Mulți membri ai Grupului de treizeci de membri au făcut apoi un efort concertat pentru a transforma propunerile în realitate. JPMorgan și-a pus la dispoziție gratuit propriul model de evaluare a riscurilor într-o mișcare surprinzătoare pentru a indica angajamentul puternic al sectorului privat față de gestionarea internă a riscurilor, iar lobbyștii din sectorul privat, cum ar fi American Bankers Association, au îmbrățișat propunerile Grupului celor treizeci. Raportul Grupului celor Treizeci a avut o importanță mai mare atunci când mai multe agenții de reglementare din SUA au început să-l folosească ca sursă autoritară. După câțiva ani, reclamantul afirmă că abordarea Grupului celor treizeci de autoreglementare și auto-supraveghere a câștigat criticii.

36. Reclamantul afirmă că influența Grupului celor treizeci asupra reglementării bancare este, în multe privințe, similară cu influența sa asupra reglementării instrumentelor financiare derivate. Potrivit reclamantului, Grupul celor treizeci a stabilit termenii dezbaterii privind modul de abordare a riscului sistemic în cadrul reglementării bancare internaționale. Potrivit reclamantului, Grupul celor treizeci a propus ca autoreglementarea și autosupravegherea să fie utilizate pentru evaluarea riscurilor. Potrivit reclamantului, activitatea Grupului celor treizeci a ajutat sectorul privat să găsească un punct comun în dezbaterile privind așa-numitele acorduri Basel II. Spre deosebire de procesul privind instrumentele derivate extrabursiere, lupta pentru evaluarea internă a riscurilor nu a fost o bătălie politică deschisă, ci a avut loc în cadrul negocierilor internaționale, cu puțină dezbateră publică. Cu toate acestea, în măsura în care a avut loc o dezbateră publică, Grupul celor treizeci a jucat un rol în aceasta.

37. Potrivit reclamantului, aceste două exemple demonstrează că Grupul celor treizeci este mult mai mult decât un think-tank. Reclamantul susține că a manifestat o preferință politică pentru autoreglementare și autosupraveghere și a depus eforturi pentru a le stabili ca normă în guvernanta financiară globală. Reclamantul consideră, de fapt, că avizul BCE prezintă o imagine care se bazează pe informații parțiale/incomplete cu privire la însăși natura Grupului

celor treizeci. Potrivit reclamantului, BCE tinde să descrie grupul ca pe un organism neutru în care înțelepții fac schimb de teorii abstracte. Potrivit reclamantului, acest lucru nu este adevărat. Mai degrabă, potrivit reclamantului, Grupul celor treizeci este un club cu ambiții de a încadra dezbaterile privind reglementarea financiară la nivel mondial pentru a influența rezultatele.

38. În concluzie, în opinia reclamantului, Grupul celor treizeci prezintă toate caracteristicile unui „grup de lobby”: este finanțată de societăți financiare private, este dominată de reprezentanți ai aceluiași corporații (cifrele sale publice sunt în cea mai mare parte persoane care reprezintă corporații financiare), obiectivul său este de a formula politici și de a influența reglementarea financiară, iar istoric se știe că a luat poziții apropiate de pozițiile societăților financiare. Acesta afirmă că ar putea fi, de asemenea, considerat un „grup de interese” sau „club de elită”. Potrivit reclamantului, cu siguranță nu este un „grup de reflecție neutru”.

39. Reclamantul susține că, în cazul în care BCE ar fi furnizat o descriere a activităților președintelui în cadrul Grupului celor treizeci, acest lucru ar fi putut clarifica această chestiune într-un mod în care o căutare a informațiilor accesibile publicului nu poate face (presupunând că BCE are acces sau poate avea acces la aceste informații detaliate). Cu toate acestea, reclamantul afirmă că informațiile furnizate de BCE Ombudsmanului în avizul său au o valoare limitată. Reclamantul subliniază că Grupul celor treizeci de reuniuni este închis publicului. În consecință, puține informații cu privire la funcționarea internă a grupului pot fi găsite în domeniul public. Cu toate acestea, avizul BCE nu oferă detalii suplimentare cu privire la ceea ce se întâmplă în cadrul Grupului celor treizeci de seminare și reuniuni.

40. Reclamantul ia act de faptul că BCE afirmă că președintele său este obligat să respecte principiul independenței și obligația de a păstra secretul profesional atunci când participă la Grupul celor treizeci de reuniuni și seminarii. Această afirmație este imposibil de confirmat, deoarece nu sunt disponibile informații privind procedurile interne ale Grupului celor treizeci.

41. Reclamantul recunoaște necesitatea ca președintele BCE să rămână informat și să ia legătura cu alți bancheri centrali și să discute aspecte importante pentru bănci și instituțiile financiare. Cu toate acestea, alegerea mediului și a circumstanțelor pentru un astfel de schimb de opinii este extrem de relevantă. Faptul că BCE organizează, de asemenea, conferințe și seminarii nu modifică semnificația apartenenței la Grupul celor treizeci.

42. Reclamantul ia act de faptul că, într-o scrisoare anterioară, BCE a afirmat că „participarea domnului Draghi la Grupul celor treizeci se desfășoară în nume personal, pe bază de invitație.” Aceasta ia act de faptul că nu există nicio mențiune în acest sens în avizul BCE, care sugerează că a fi membru al Grupului celor treizeci este „indispensabil pentru executarea corespunzătoare a mandatului BCE”.

43. În ceea ce privește normele etice, reclamantul ia act de faptul că Ombudsmanul a solicitat BCE să ia în considerare două orientări internaționale separate în materie de etică. Având în vedere acest lucru, reclamantul observă că avizul BCE este remarcabil de succint și face doar trei observații: Primul comentariu este: „Este necesar pentru executarea corespunzătoare a mandatului BCE ca președintele BCE să aibă schimburi periodice de opinii cu reprezentanții

mediului economic și financiar mondial în care își desfășoară activitatea BCE.” În acest context, BCE face trimitere la articolul 3.4 din Codul de conduită pentru membrii Consiliului guvernatorilor, care prevede: „Cu toate acestea, aceștia pot accepta invitații la conferințe, recepții sau evenimente culturale și activități de divertisment conexe, inclusiv ospitalitate corespunzătoare, în cazul în care participarea lor la eveniment este compatibilă cu îndeplinirea atribuțiilor lor de membri ai Consiliului guvernatorilor. În acest sens, aceștia pot accepta rambursarea de către organizatori a cheltuielilor de călătorie și de cazare proporționale cu durata angajamentului lor, cu excepția cazului în care organizatorii sunt instituții aflate sub supravegherea lor. În special, membrii Consiliului guvernatorilor ar trebui să respecte o prudență deosebită în ceea ce privește invitațiile individuale. Aceste norme ar trebui să se aplice în egală măsură soților sau partenerilor lor, în cazul în care invitațiile sunt, de asemenea, extinse la aceștia și dacă participarea lor este conformă cu obiceiul acceptat la nivel internațional.” BCE face trimitere, de asemenea, la articolul 3 din Codul suplimentar de criterii de etică pentru membrii Comitetului executiv al BCE. Acest articol despre „Acceptarea invitațiilor” are următorul cuprins: „Membrii Comitetului executiv, ținând seama de obligația lor de a respecta principiul independenței și de a evita conflictele de interese, pot accepta invitații la conferințe, recepții sau evenimente culturale și activități de divertisment conexe, inclusiv ospitalitate corespunzătoare, dacă participarea lor la eveniment este compatibilă cu îndeplinirea atribuțiilor lor sau este în interesul BCE. În acest sens, aceștia pot accepta plata de către organizatori a costurilor de călătorie și de cazare proporționale cu durata angajamentului lor. În special, membrii Comitetului executiv pot accepta invitații la evenimente frecventate pe scară largă, în timp ce ar trebui să respecte o prudență deosebită în ceea ce privește invitațiile individuale. Orice onorarii care pot fi acceptate de membrii Comitetului executiv pentru prelegerile și discursurile ținute în calitate oficială sunt utilizate de BCE în scopuri caritabile”. Reclamantul afirmă că, deși cele două articole subliniază că membrii Comitetului executiv al BCE pot accepta invitații, acest lucru nu implică faptul că participarea la Grupul celor treizeci este compatibilă cu atribuțiile președintelui sau cu interesul BCE și nici nu implică faptul că s-a luat măsuri de precauție cu privire la principiul independenței și la necesitatea de a evita conflictele de interese. În acest sens, reclamantul susține că BCE nu a evaluat niciodată în detaliu Grupul celor treizeci.

44. Reclamantul afirmă că un conflict de interese se poate baza foarte bine pe „presupusa loialitate” față de o organizație.

45. Reclamantul observă, de asemenea, că, în pofida prezentei plângeri adresate Ombudsmanului și a acoperirii destul de răspândite în presă, calitatea de membru al președintelui BCE în Grupul celor treizeci nu este încă afișată pe CV-ul său pe website-ul BCE.

46. În concluzie, reclamantul afirmă că este absolut vital ca conducerea BCE, în general, și președintele, în special, să nu poată fi suspectați că se află sub o influență nejustificată din partea lobby-urilor financiare. Reclamantul este de părere că apartenența președintelui BCE la Grupul celor treizeci este un motiv de alarmă. Acesta consideră că principiile fundamentale ale tratatelor UE, precum și normele de etică, nu au fost luate în serios de către BCE. Independența BCE poate fi pusă sub semnul întrebării dacă, de exemplu, chestiunile legate de politică sunt soluționate într-un cadru precum Grupul celor treizeci. Reputația BCE poate fi

afectată dacă, de exemplu, purtătorii de cuvânt ai Grupului celor treizeci sugerează în mod direct sau indirect că președintele BCE sprijină propunerile promovate de sectorul privat. Reclamantul adaugă că conflictul de interese (aparent sau potențial) – un concept care face parte din principiul general al asigurării independenței – poate fi, de asemenea, o amenințare dacă, de exemplu, președintele adoptă o poziție care este interpretată ca loialitate față de o organizație precum Grupul celor treizeci sau în cazul în care președintele ar promova politici care ar fi deosebit de favorabile corporațiilor reprezentate în organizație. Reclamantul nu consideră că avizul BCE nu răspunde în niciun fel preocupărilor exprimate în plângerea sa. De asemenea, reclamantul consideră că avizul BCE confirmă temerile sale că BCE nu a luat în niciun moment în serios chestiunea, nici înainte, nici după ce reclamantul și-a depus plângerea. Nu există nici o urmă, subliniază, că problema a fost tratată de ofițerul de etică. Acest lucru îl determină pe reclamant să sublinieze că, pe lângă solicitarea ca președintele să părăsească Grupul celor treizeci, este necesar să se îmbunătățească drastic procedurile interne ale BCE.

Evaluarea Ombudsmanului

47. Articolul 130 din TFUE [6] și Statutul BCE [7] impun membrilor organelor de decizie ale BCE să acționeze independent. Ombudsmanul ia act de faptul că această obligație are două scopuri. În primul rând, aceasta contribuie la asigurarea faptului că membrii depun eforturi pentru a îndeplini sarcinile și pentru a atinge obiectivele BCE în mod corect și pe deplin, contribuind astfel la eficacitatea BCE. În al doilea rând, obligația membrilor organelor de decizie ale BCE de a acționa independent contribuie de asemenea la asigurarea legitimității BCE în ochii cetățenilor Uniunii.

48. Pe lângă obligația lor de a acționa independent, membrii organelor de decizie ale BCE trebuie, de asemenea, să evite conflictele de interese. Ombudsmanul subliniază că legitimitatea BCE și a UE în ochii cetățenilor depinde nu numai de evitarea conflictelor de interese **reale**, ci și de conflictele de interese **aparente** [8].

49. Ombudsmanul înțelege că reclamantul susține că Grupul celor treizeci este un „grup de interese” care reprezintă interese financiare private și un „lobby” pentru a promova aceste interese financiare private. Reclamantul sugerează, de asemenea, că, în cazul în care Grupul celor treizeci nu este un lobby în sine, acesta oferă intereselor private o platformă pentru a face lobby în rândul factorilor de decizie de top ai celor mai importante bănci centrale din lume, inclusiv BCE. Prin urmare, reclamantul concluzionează că apartenența la Grupul celor treizeci este incompatibilă cu rolul de președinte al BCE și cu obligația acestuia de a rămâne independent.

50. După ce a analizat cu atenție toate argumentele prezentate de reclamant, Ombudsmanul înțelege că reclamantul își întemeiază opinia potrivit căreia Grupul celor treizeci este un grup de interese și o organizație de lobby pe următoarele trei motive principale: (i) componența Grupului celor treizeci, în special faptul că anumiți membri ai Grupului celor treizeci lucrează în prezent sau au lucrat pentru bănci private și societăți de investiții; (II) finanțarea Grupului celor treizeci, pe care reclamantul o declară în principal din partea companiilor private de servicii bancare și de investiții, și (iii) obiectivele Grupului celor treizeci, pe care reclamantul le-a declarat în

favoarea intereselor private și care sunt reflectate în chestiunile dezbătute și în rapoartele elaborate de Grupul celor treizeci în domeniul politicii financiare și economice.

51. BCE susține că Grupul celor treizeci este un forum pentru schimbul de opinii cu privire la aspectele economice și financiare globale, cu scopul de a aprofunda înțelegerea aspectelor economice și financiare internaționale. Grupul celor treizeci nu este un „lobby” sau „grup de interese” care ar urmări să influențeze orice proces decizional în așa fel încât să apere interesele private.

52. Un „grup de interese” este, înțelege Ombudsmanul, un grup de persoane fizice și sau juridice care împărtășesc un interes comun în ceea ce privește o chestiune de fond și care încearcă să promoveze acest interes comun prin diverse mijloace. Un „lobby” poate fi înțeles ca un grup de interese care urmărește să își promoveze interesul comun prin influențarea directă a terților, inclusiv a funcționarilor publici.

53. Ombudsmanul va examina în continuare argumentele reclamantului privind componența, finanțarea și obiectivele Grupului celor treizeci. În acest sens, Ombudsmanul va ține seama nu numai de observațiile reclamantului și ale BCE, ci și de informațiile publicate cu privire la Grupul celor treizeci care sunt disponibile pe website-ul acestuia din urmă.

Componența Grupului celor treizeci

54. Ombudsmanul ia act de faptul că Grupul celor treizeci este compus din cadre universitare proeminente specializate în economie și finanțe; politicieni de rang înalt cu experiență în domeniul economiei și finanțelor; actori și foști membri de rang înalt ai băncilor centrale și ai organizațiilor financiare internaționale; și cifre la nivel înalt din partea băncilor private și a societăților de investiții. Actuala componență a Grupului celor Treizeci este următoarea [9] :

Paul A. Volcker (fost președinte al Sistemului Federal de Rezerve al SUA)

Jacob A. Frenkel (președinte, JPMorgan Chase International)

Jean-Claude Trichet (fostul președinte al BCE; Guvernator onorific, Banque de France)

Geoffrey L. Bell (secretar executiv al Grupului celor treizeci; Președinte, Geoffrey Bell și Asociații; Fost consilier, Banca Venezuelei)

Leszek Balcerowicz (profesor, Școala de Economie din Varșovia; Fost președinte al Băncii Poloniei)

Mark J. Carney (guvernator și președinte al Băncii Canadei; Președinte al Consiliului pentru Stabilitate Financiară; Consiliul de Administrație, BIS)

Jaime Caruana (director general al Băncii Reglementelor Internaționale; Fost guvernator, Banco de España)

Domingo Cavallo (președinte și CEO, DFC Associates, LLC; Fost ministru al economiei, Argentina)

E. Gerald Corrigan (director general, Goldman Sachs Group, Inc.; Fost președinte al Băncii Rezervei Federale din New York)

Guillermo de la Dehesa Romero (director, Grupo Santander; Fost director adjunct, Banco de España)

Mario Draghi, președintele BCE

William C. Dudley (președinte, Federal Reserve Bank of New York; Fost partener și director general, Goldman Sachs)

Martin Feldstein (profesor de economie, Universitatea Harvard)

Roger W. Ferguson Jr. (Președinte și CEO, TIAA-CREF; Fost președinte al Swiss Re America Holding Corporation)

Stanley Fischer (guvernator, Banca Israelului; Fost prim-director general al Fondului Monetar Internațional)

Arminio Fraga Neto (partener fondator, Gavea Investimentos; Fost guvernator, Banco Central do Brasil)

Gerd Häusler (CEO, Bayerische Landesbank; Fost director general și membru al Consiliului Consultativ, Lazard și Companie)

Philipp Hildebrand (Senior Visiting Fellow, Blavatnik School of Government, Oxford University; Fost președinte al Consiliului de administrație al Băncii Naționale a Elveției)

Mervyn King (guvernator, Banca Angliei)

Paul Krugman (profesor de economie, Universitatea Princeton)

Guillermo Ortiz (președinte și președinte, Grupo Financiero Banorte; Fost guvernator, Banco de Mexico; Președinte al Consiliului de administrație al Băncii Reglementelor Internaționale)

Raghuram G. Rajan (profesor de economie, Chicago Booth School of Business; Consilier economic al prim-ministrului Indiei)

Kenneth Rogoff (profesor de politică publică și economie, Harvard); Fost economist șef al Fondului Monetar Internațional)

Tharman Shanmugaratnam (prim-ministru adjunct și ministru al finanțelor și al forței de muncă, Singapore; Președinte al Autorității Monetare din Singapore)

Masaaki Shirakawa (guvernator, Banca Japoniei; Fost profesor la Școala de Guvernare a Universității din Kyoto)

Lawrence Summers (profesor la Universitatea Harvard; Fost director al Consiliului Economic Național; Fost președinte al Universității Harvard; Fost secretar al Trezoreriei SUA)

Lord Adair Turner (președinte, Autoritatea Serviciilor Financiare; Membru al Camerei Lorzilor, Regatul Unit)

David Walker (consilier principal, Morgan Stanley International, Inc.; Fost președinte al Consiliului pentru valori mobiliare și investiții)

Axel A. Weber (președinte, UBS)

Yutaka Yamaguchi (fost viceguvernator al Băncii Japoniei)

Ernesto Zedillo (director, Centrul Yale pentru Studiul Globalizării, Universitatea Yale; Fost președinte al Mexicului)

Zhou Xiaochuan (guvernator, Banca Populară a Chinei; Fost președinte al Băncii Chineze de Construcții; Fost ministru adjunct al comerțului)

Abdlatif Al-Hamad (membru principal) (președinte al Fondului Arab pentru Dezvoltare Economică; Fost ministru al finanțelor și planificării, Kuweit).

55. O examinare arată că mai mult de jumătate dintre cei 38 de membri sunt actuali sau foști funcționari de rang înalt ai instituțiilor publice, și anume băncile centrale, autoritățile de supraveghere financiară și organismele financiare publice internaționale, în timp ce mai puțin de o treime lucrează în prezent pentru societăți private.

56. Având în vedere marea diversitate a membrilor Grupului celor treizeci, Ombudsmanul consideră că nu este posibil să se concluzioneze, numai din componența sa, că Grupul celor treizeci este un lobby sau un grup de interese care împărtășește un „interes comun” care ar putea compromite independența BCE.

Finanțarea Grupului celor treizeci

57. Reclamantul susține că modul în care este finanțat Grupul celor treizeci demonstrează că grupul este o inițiativă promovată de sectorul financiar privat. Reclamantul pune accentul pe faptul că 45 dintre cei 79 de contribuitori financiari la grup sunt firme financiare sau grupuri de lobby bancar.

58. Ombudsmanul a examinat raportul anual al Grupului celor treizeci (disponibil pe site-ul său internet) și ia act de următoarele: grupul este susținut de bănci, corporații nebancare, bănci centrale, persoane fizice și, pentru proiecte specifice, fundații. Veniturile sale totale au fost de 646 965 USD în exercițiul financiar 2010 și 618 509 USD în exercițiul financiar 2011. Din aceste venituri, 619 547 USD au provenit din contribuții în 2010, iar 597 501 USD au provenit din contribuții în 2011. De asemenea, obține sume modeste din vânzarea de copii pe suport de hârtie ale lucrărilor de studiu pe care le produce (copii electronice sunt disponibile gratuit pe site-ul Grupului celor treizeci [10]).

59. Contribuitorii la Grupul celor treizeci în anii fiscali 2010 și 2011 au fost următorii:

Absa Group Ltd

Gavea Investimentos

AIG, Inc.

Goldman Sachs și Co.

Fondul Arab pentru Dezvoltare Economică și Socială

Banca Internațională a Golfului

Asociația Espaňola de Banca

Toyoo Gyohten

Banca Națională a Austriei

Autoritatea Monetară din Hong Kong

Banca d'Italia

HSBC Holdings Plc.

Banco Central de Chile

Asociația Băncilor Indiene

Banco de Galicia

Itau Unibanco

Banco de Portugal

Agenția japoneză de rating de credit

Banco Mercantil

JPMorgan Chase International

Banco Sabadell

Fundația Kaufman

Banco Santander

LCH Clearnet Group Limited

Banca Hapoalim

Mizuho Financial Group Inc

Banca Leumi le-Israel BM

Autoritatea monetară din Singapore

Bank of East Asia, Ltd.

Moore Managementul capitalului

Banca din Nova Scotia

Morgan Stanley & Co., International

Banca din Tokyo Mitsubishi UFJ

Banca Națională a Ungariei

BANKIA

Grupul Olayan

Banque Centrale du Luxembourg

Fundația pentru o Societate Deschisă

Banque de France

Banca Poporului din China

Barclays

Banca de Rezervă a Australiei

Banca BMCE

Banca de Rezervă a Indiei

BM&F Bovespa

Peter Roth

BNP Paribas

Banca Regală a Scoției

Brevan Howard

Thomas Russo

Brown Brothers Harriman & Co.

Sella Holding Banca

Asociații Caxton

Corporația guvernamentală de investiții din Singapore

Banca Centrală și Autoritatea pentru Servicii Financiare din Irlanda

Managementul fondurilor Soros

Banca Centrală din Barbados

Standard & Poor's

Banca Centrală a Maltei

Sullivan și Cromwell

Banca Centrală a Iordaniei

Sveriges Riksbank

CIB Bank Ltd

Banca Națională a Elveției

Citicorp

Swiss Re

Commonwealth Bank of Australia

TEMASEK

Credit Suisse

Fundația Challenger

Banca Națională Danmarks

Investiții Tudor

Fundația Debs

UBS

Deutsche Bank AG

Unicredito Italiano

Autoritatea de Servicii Financiare din Dubai

Fundația Whitehead

Roger Ferguson

60. Grupul celor treizeci a primit, de asemenea, prestații în natură (de exemplu, cazare, facilități pentru ședințe...) în cursul anilor 2010 și 2011 de la:

Fondul Arab pentru Dezvoltare Economică și Socială

Banca Al Maghrib

Davis Polk & Wardwell, LLP

Banca Rezervei Federale din New York

Banca Interamericană de Dezvoltare

JPMorgan Chase

Morgan Stanley

Asociația bancherilor marocani

Președinția Confederației Elvețiene

Asociația bancherilor elvețieni

Banca Națională a Elveției

Rețele de tapiserie

TIA-CREF

61. Ombudsmanul ia act, în primul rând, de marea diversitate a contribuitorilor la Grupul celor treizeci. Contribuitorii de fonduri și contribuitori în natură sunt bănci private și societăți de asigurări, societăți de investiții, fundații non-profit, persoane fizice și organisme publice, cum ar fi băncile centrale naționale și organismele financiare publice internaționale.

62. Este cazul ca, dintre cei 88 de contribuitori (combinându-i pe cei care contribuie la fonduri și pe cei care contribuie în natură), puțin peste jumătate sunt bănci private sau asociații bancare, societăți de asigurări sau societăți de investiții. Cu toate acestea, este semnificativ faptul că aproape o treime sunt organisme publice [11], inclusiv multe bănci centrale naționale din statele membre ale UE. Ombudsmanul consideră că nu este convingător să sugereze că atât de multe organisme diverse din sectorul public, inclusiv unele bănci centrale naționale ale UE, ar considera justificat să contribuie la Grupul celor treizeci dacă ar fi de fapt „o inițiativă promovată de părți din sectorul financiar privat, în vederea promovării intereselor acestora”.

63. Având în vedere cele de mai sus, Ombudsmanul nu consideră că modul în care este finanțat Grupul celor treizeci sprijină argumentul reclamantului potrivit căruia Grupul celor treizeci este o inițiativă promovată de părți din sectorul financiar privat, în vederea promovării intereselor acestora.

Obiectivele Grupului celor treizeci

64. Reclamantul susține că obiectivele Grupului celor treizeci se reflectă în aspectele pe care le dezbate și în rapoartele pe care le elaborează în domeniul politicii financiare și economice. De asemenea, acesta descrie rapoartele Grupului ca fiind „partizane”. În opinia reclamantului, obiectivele grupului favorizează interesele private.

65. Potrivit avizului BCE adresat Ombudsmanului, reuniunile plenare ale Grupului celor treizeci

includ o discuție privind perspectivele economice internaționale pe parcursul următoarelor 12-24 de luni, în timp ce evoluția piețelor financiare a devenit, de asemenea, un punct focal. În 2010 și 2011, dezbaterile plenare s-au axat pe redresarea economiilor în urma crizei financiare, cauzele și implicațiile crizei, lecțiile învățate, provocările rămase și impactul reformelor financiare și de reglementare asupra sectorului bancar. Reuniunile plenare au abordat, de asemenea, evoluțiile din economiile de piață emergente, problemele cu care se confruntă sistemul monetar internațional și riscurile geopolitice.

66. Ombudsmanul a analizat cu atenție informațiile disponibile publicului pe site-ul Grupului celor treizeci [12]. Aceste informații confirmă faptul că astfel de chestiuni au făcut, într-adevăr, obiectul reuniunilor plenare menționate mai sus. Ombudsmanul consideră că astfel de aspecte sunt în mod vădit relevante pentru activitatea BCE și că este rezonabil ca BCE să considere oportun să se angajeze în dezbateri cu privire la aceste chestiuni.

67. În plus, o analiză a vorbitorilor în cadrul sesiunilor plenare care au avut loc în 2010 și 2011 indică faptul că opiniile exprimate cu privire la chestiunile menționate mai sus au fost foarte diverse. Din cei 17 vorbitori ai Grupului celor treizeci de sesiuni plenare găzduite de Bank Al Maghrib și de Fondul Arab pentru Dezvoltare Economică și Socială în perioada 27-29 mai 2010, 11 au lucrat pentru organisme publice [13], patru au lucrat pentru organisme financiare private [14] și doi au fost cadre universitare [15]. Din cei 19 vorbitori ai Grupului celor treizeci de ședințe plenare găzduite de Federal Reserve Bank din New York în perioada 2-4 decembrie 2010, 11 au lucrat pentru organisme publice [16] [16], șase au lucrat pentru organisme financiare private [17] și doi au fost cadre universitare [18]. Dintre cei 19 vorbitori ai Grupului celor treizeci de ședințe plenare găzduite de Banca Națională a Elveției în perioada 26-28 mai 2011, 12 au lucrat pentru organisme publice [19], patru au lucrat pentru organisme financiare private [20] și trei au fost cadre universitare [21].

68. BCE a indicat că Grupul celor treizeci organizează, de asemenea, „Seminarii bancare internaționale”. Ombudsmanul a revizuit cu atenție ordinele de zi ale seminariilor bancare internaționale pentru 2009 și 2010, care sunt disponibile public în raportul anual al Grupului celor treizeci.

69. Seminarul bancar internațional găzduit de Banca Centrală a Turciei la 5 octombrie 2009 a avut următoarea agendă și vorbitori:

Subiectul 1: Jocuri cu Jocul Green Shoots: Cât de viguros și cât de durabil?

Difuzoare

Perspectiva globală, John Lipsky, prim-adjunct director general, Fondul Monetar Internațional

Europa, Jean-Claude Trichet, (pe atunci) președintele Băncii Centrale Europene

Japonia, guvernatorul Masaaki Shirakawa, Banca Japoniei

Turcia, Durmu Yilmaz, guvernator, Banca Centrală a Turciei

Subiectul 2: Coordonarea politicilor financiare și de reglementare internaționale

Perspectiva, Mervyn King, guvernator, Banca Angliei

Perspectiva, Sheila C. Bair, Președinte, Corporația Federală de Asigurare a Depozitelor

Perspective, Mario Draghi, (atunci) guvernator, Banca D'Italia, (atunci) președinte al Consiliului pentru Stabilitate Financiară

Perspectiva, Jaime Caruana, Director General, Banca Reglementelor Internaționale

Subiectul 3: Preocupări ale piețelor emergente

Perspectiva, Duvvuri Subbarao, Guvernator, Reserve Bank of India

Perspectiva, Henrique de Campos Meirelles, guvernator al Băncii Braziliei.

70. Seminarul bancar internațional a găzduit Banca Interamericană de Dezvoltare la 10 octombrie 2010 și a avut următoarea agendă și vorbitori:

Subiectul 1. Perspective economice globale: Încă furtuni înainte?

Difuzoare

Ben S. Bernanke, președinte al Rezervei Federale

Jean-Claude Trichet, (pe atunci) președintele Băncii Centrale Europene

Mervyn King, guvernator al Băncii Angliei

Subiectul 2: Motoare alternative de creștere economică

Difuzoare

Zhou Xiaochuan, guvernator al Băncii Populare a Chinei

Montek Ahluwalia, comisar adjunct pentru planificare, India

Luis Alberto Moreno, președinte al Băncii Interamericane de Dezvoltare

Robert Zoellick, președintele Băncii Mondiale

Subiectul 3: Reforma financiară: Încă mai suntem acolo?

Difuzoare

Paul A. Volcker, președinte al Consiliului consultativ de redresare economică

Mario Draghi, guvernator al Băncii D'Italia, (atunci) președinte al Consiliului pentru Stabilitate Financiară

Philipp Hildebrand, președinte al Băncii Naționale a Elveției.

71. Ombudsmanul consideră că aspectele discutate în cadrul seminariilor bancare internaționale menționate mai sus sunt în mod evident relevante pentru activitatea BCE și că BCE ar putea considera în mod rezonabil că este oportun ca președintele său să se angajeze în dezbateri cu privire la aceste chestiuni. În plus, o analiză a vorbitorilor din cadrul acestor seminare bancare internaționale indică faptul că opiniile exprimate cu privire la aspectele menționate mai sus au fost foarte diverse. În ceea ce privește seminarul din 2009, Ombudsmanul ia act de faptul că, dintre cei nouă vorbitori, opt au lucrat pentru organisme publice și doar unul a lucrat pentru un organism financiar privat. În ceea ce privește seminarul din 2010, Ombudsmanul observă că toți cei 10 vorbitori au lucrat pentru organisme publice.

72. Ombudsmanul consideră că ordinile de zi și diversitatea vorbitorilor din cadrul reuniunilor plenare și al seminariilor Grupului celor treizeci conduc la concluzia că grupul ca atare ar trebui să fie caracterizat mai degrabă ca un forum de discuții, decât ca un grup de interese sau un lobby care urmărește promovarea intereselor private.

73. Având în vedere constatările de la punctele 56, 63 și 72 de mai sus, Ombudsmanul nu consideră că argumentele reclamantului cu privire la natura grupului 30 pot fi susținute.

74. Reclamantul prezintă, de asemenea, argumente cu privire la ceea ce consideră că este riscul ca președintele, și, prin urmare, BCE, să fie identificați cu rapoarte publicate de Grupul celor treizeci și că acest lucru ar compromite independența BCE.

75. Ombudsmanul ia act de faptul că rapoartele sunt întocmite de membri individuali ai Grupului celor treizeci de persoane și publicate în nume propriu sau sunt elaborate de grupuri de lucru. Fiecare raport elaborat de o persoană conține următoarea declarație: *Opiniile exprimate în această lucrare sunt cele ale autorului și nu reprezintă neapărat punctele de vedere ale Grupului celor treizeci.* Fiecare raport elaborat de un grup de lucru conține următoarea declarație: *„Punctele de vedere exprimate în prezentul document sunt cele ale Grupului de lucru privind [subiectul raportului] și nu reprezintă în mod necesar opiniile tuturor membrilor individuali ai Grupului celor treizeci.”* Astfel, nu există nicio cerință ca alți membri ai Grupului celor treizeci să subscrie la opiniile unui anumit individ sau ale unui grup de lucru. Ca atare, rapoartele elaborate de alte persoane sau de grupuri de lucru la care președintele BCE nu a participat nu limitează în niciun fel independența președintelui BCE.

76. Deși actualul președinte al BCE nu pare să fi participat la elaborarea niciunui raport al

Grupului celor treizeci de ani de la numirea sa în calitate de membru al BCE, predecesorul său a făcut acest lucru. Astfel cum subliniază reclamantul (a se vedea punctul 34 de mai sus), raportul publicat în octombrie 2009 privind reforma Fondului Monetar Internațional a fost elaborat de un grup de lucru în care domnul Trichet, președintele de atunci al BCE [22], era membru. În plus, avizul BCE precizează în mod explicit (a se vedea punctul 23 de mai sus) că președintele BCE ar putea participa în viitor la grupurile de studiu.

77. Ombudsmanul ia act de practica Grupului celor treizeci de persoane de a indica, pe baza rapoartelor, că membrii participă „în capacitățile lor individuale” și că opiniile exprimate nu reflectă neapărat opiniile instituțiilor la care sunt afiliați membrii. În opinia Ombudsmanului, BCE nu s-ar putea aștepta în mod rezonabil ca cetățenii și alte părți interesate să considere o astfel de declarație ca fiind credibilă dacă obiectul unui raport referitor la domeniile de responsabilitate ale BCE [23]. În opinia Ombudsmanului, **toate** declarațiile membrilor organelor de decizie ale BCE referitoare la domeniile de responsabilitate ale BCE, precum și **toate** acțiunile membrilor organelor de decizie ale BCE referitoare la domeniile de responsabilitate ale BCE vor avea un impact, în opinia cetățenilor UE și a altor părți interesate, asupra modului în care este percepută BCE, chiar dacă autorul declarației sau al acțiunii afirmă că acționează în calitate privată.

78. Ombudsmanul nu are niciun motiv să se îndoiască de faptul că, atunci când ia în considerare posibila participare a membrilor organelor sale de decizie la grupurile de studiu și eventuala aprobare a rapoartelor publicate de Grupul celor treizeci sau de orice altă entitate, BCE va ține seama în mod corespunzător de necesitatea de a se asigura nu numai că interesele sale instituționale sunt protejate, ci și de interesul esențial al UE în ansamblu că BCE ar trebui percepută, în ochii cetățenilor, ca acționând în mod legitim.

79. Reclamantul își exprimă, de asemenea, îngrijorarea cu privire la faptul că simpla participare a președintelui BCE la dezbaterile și seminariile Grupului celor treizeci l-ar expune la o influență nejustificată din partea intereselor individuale ale sectorului privat. Reclamantul pare să sugereze, în concluzie, că, chiar dacă Grupul celor treizeci nu este el însuși un lobby, acesta oferă intereselor private o platformă pentru a face lobby în rândul factorilor de decizie de top ai celor mai importante bănci centrale din lume, inclusiv BCE.

80. BCE susține că, în general, este esențial ca președintele BCE să aibă reuniuni periodice și să facă schimb de opinii cu reprezentanți la nivel înalt ai sectorului public și privat, întrucât astfel de reuniuni și schimburi oferă o sursă extrem de valoroasă de informații de primă mână cu privire la evoluțiile din mediul economic și financiar mondial în care își desfășoară activitatea BCE și îi permit să își dezvolte o viziune în cunoștință de cauză cu privire la acest mediu. De asemenea, astfel de reuniuni oferă BCE un canal de comunicare a măsurilor sale de politică.

81. Ombudsmanul consideră că este legitim ca membrii organelor de decizie ale BCE să se angajeze într-o dezbatere publică și privată adecvată cu privire la chestiuni relevante pentru activitatea BCE. Implicarea în dezbateri permite BCE să explice și să își justifice acțiunile în fața părților interesate, inclusiv a cetățenilor. De asemenea, o astfel de dezbatere sprijină BCE în colectarea și înțelegerea informațiilor și a perspectivelor privind aspectele economice și financiare relevante pentru activitatea sa, permițându-i astfel să își îndeplinească mai bine rolul

și să își atingă obiectivele. Astfel, în principiu, este corect și chiar necesar ca membrii organelor de decizie ale BCE să participe la forumurile de discuții adecvate.

82. Ombudsmanul ia act de faptul că articolul 11 din Tratatul privind Uniunea Europeană prevede că

„1. Instituțiile oferă cetățenilor și asociațiilor reprezentative, prin mijloace adecvate, posibilitatea de a-și face cunoscute opiniile și de a face schimb public de opinii în toate domeniile de acțiune ale Uniunii.

2. Instituțiile mențin un dialog **deschis**, transparent și regulat cu asociațiile reprezentative și cu societatea civilă.” (sublinierea noastră)

În opinia Ombudsmanului, obligația de a menține un dialog „deschis” cu societatea civilă implică, de asemenea, că dialogul ar trebui să fie echilibrat, oferind diferiților interlocutori o oportunitate adecvată de a dezbate chestiuni relevante pentru activitatea BCE. Această observație nu implică faptul că membrii organelor de decizie ale BCE ar trebui să încerce doar să colaboreze cu acele grupuri ale societății civile care cuprind, la nivel intern, întreaga diversitate de opinii cu privire la aspecte relevante pentru activitatea BCE. Într-adevăr, este puțin probabil ca astfel de grupuri atotcuprinzătoare să existe. Mai degrabă, aceasta înseamnă că ar trebui depuse eforturi pentru a discuta activitatea BCE în diverse foruri, pe lângă discutarea activității BCE în contextul unor entități precum Grupul celor treizeci. Ombudsmanul ia act de faptul că BCE recunoaște acest principiu și că îl aplică prin organizarea mai multor seminare pe teme legate de activitatea sa.

83. Ombudsmanul este de acord cu reclamantul că este probabil ca unii membri ai Grupului celor treizeci să încerce, atunci când participă la dezbaterile și seminariile sale, să promoveze interesele organizațiilor pentru care lucrează [24]. Cu toate acestea, Ombudsmanul constată că este o caracteristică implicită a tuturor dezbaterilor purtate de președintele BCE faptul că interlocutorii vor încerca să îl convingă de validitatea opiniilor lor. Și invers. Într-adevăr, nimic nu ar fi inadecvat în președintele BCE, atunci când acesta participă la Grupul celor treizeci de activități, care promovează interesele BCE și ale Uniunii, prin [având în vedere necesitatea secretului profesional [25]] prin transmiterea punctelor de vedere ale BCE cu privire la aspecte legate de rolul său, urmărind să convingă alți factori de decizie și părți interesate cu privire la temeinicia opiniilor exprimate de BCE și să obțină informații utile BCE. Nimic nu sugerează că o astfel de dezbatere ar compromite independența și integritatea BCE sau a președintelui acesteia. În acest sens, Ombudsmanul ține seama în mod corespunzător de diversitatea membrilor Grupului celor treizeci de membri și de obiectul recentelor sesiuni plenare și seminare (a se vedea punctele 65-73 de mai sus).

84. Reclamantul susține, de asemenea, că aceste dezbateri nu sunt transparente, în sensul că se desfășoară în spatele „ușilor închise” și că conținutul lor nu este public. De asemenea, aceasta susține că BCE nu a făcut publică apartenența președintelui său la Grupul celor treizeci.

85. Ombudsmanul subliniază că transparența joacă un rol vital în promovarea încrederii cetățenilor în buna funcționare a UE și a instituțiilor sale. În special, transparența joacă un rol important în promovarea încrederii cetățenilor în faptul că factorii de decizie acționează independent și fără conflicte de interese care le-ar putea denatura judecata.

86. Ombudsmanul consideră că, atunci când președintele BCE participă la o reuniune, scopul reuniunii, identitatea celorlalți participanți și subiectele discutate ar trebui, în mod normal, să fie considerate informații publice, cu excepția cazului în care există un motiv legitim de confidențialitate, cum ar fi necesitatea de a proteja interesul public în ceea ce privește politica financiară, monetară sau economică a UE sau a unui stat membru [26]. Ombudsmanul constată, în acest sens, că site-ul web al Grupului celor treizeci pare să conțină cel puțin informații de bază de tipul celor menționate mai sus.

87. Ombudsmanul ia act, de asemenea, de faptul că articolul 41 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene include dreptul de a scrie oricăreia dintre instituții și de a primi un răspuns. Astfel, cetățenii au posibilitatea de a solicita BCE informații suplimentare cu privire la orice grup de treizeci de ședințe specifice la care participă președintele BCE.

88. Ombudsmanul constată, de asemenea, că calitatea de membru al președintelui Grupului celor treizeci nu a fost niciodată un secret, având în vedere că acesta a fost publicat pe site-ul grupului. Cu toate acestea, Ombudsmanul consideră că ar fi de asemenea în conformitate cu principiul transparenței ca BCE să facă public, pe propriul website, faptul că președintele său este membru al Grupului celor treizeci. În plus, nu pare a fi un motiv întemeiat, *prima facie*, de ce acest lucru nu ar putea fi realizat prin includerea informațiilor în CV-ul președintelui (versiunea actuală a CV-ului său informează cetățenii nu numai cu privire la educația și cariera anterioară a președintelui (inclusiv activitatea sa la Goldman Sachs), ci și cu privire la faptul că este membru al Consiliului de administrație al Institutului Princeton pentru Studii Avansate [27]). Ombudsmanul va face o observație suplimentară în consecință.

89. Reclamantul atrage, de asemenea, atenția asupra faptului că Codul suplimentar de criterii etice pentru membrii Comitetului executiv al BCE prevede că membrii comitetului ar trebui să consulte responsabilul de etică în cazul în care există îndoieli cu privire la invitațiile de a participa la evenimente ale terților. Reclamantul critică faptul că președintele BCE nu a efectuat, aparent, nicio astfel de consultare în ceea ce privește apartenența sa la Grupul celor treizeci. Ombudsmanul subliniază importanța respectării pe deplin a normelor de etică ale BCE). Acesta subliniază că, în cazul în care un membru al organelor de decizie ale BCE are îndoieli cu privire la faptul că participarea la un anumit eveniment sau organizație i-ar putea pune sub semnul întrebării independența și integritatea, precum și independența și integritatea BCE, acesta ar trebui să se consulte cu responsabilul de etică. Cu toate acestea, în speță, având în vedere elementele prezentate mai sus, Ombudsmanul consideră că președintele BCE nu a avut motive să considere că apartenența sa la Grupul celor treizeci i-ar putea compromite independența și integritatea sau independența și integritatea BCE.

90. Înainte de a încheia, Ombudsmanul subliniază că criza financiară a sporit considerabil vizibilitatea publică a BCE și așteptările publicului cu privire la rolul său. În plus, Ombudsmanul

ia act de faptul că este probabil ca BCE să aibă responsabilități suplimentare în viitor, în special în ceea ce privește supravegherea băncilor. Aceste evoluții înseamnă că nu numai BCE, ci și UE în ansamblu, are un interes vital pentru a se asigura că BCE îmbunătățește și mai mult calitatea comunicării sale cu publicul. Ombudsmanul va face, de asemenea, o observație suplimentară în această privință.

91. În avizul său adresat Ombudsmanului cu privire la prezenta plângere, BCE a furnizat o explicație detaliată cu privire la natura Grupului celor 30 și la motivele pentru care consideră oportun ca președintele său să fie membru al acestuia. În schimb, atunci când reclamantul a contactat pentru prima dată BCE, răspunsul său a fost vag și defensiv. Ombudsmanul consideră, prin urmare, că reclamantul a fost pe deplin justificat să nu accepte răspunsul inițial al BCE și, într-adevăr, că a efectuat un serviciu public apelând la Ombudsman și oferind astfel BCE o a doua ocazie de a clarifica chestiunea.

92. În ceea ce privește afirmația reclamantului potrivit căreia apartenența președintelui BCE la Grupul celor treizeci este incompatibilă cu independența, reputația și integritatea BCE, Ombudsmanul consideră, din motivele explicate mai sus, că afirmația nu este justificată. Prin urmare, nu există niciun temei pentru ca Ombudsmanul să adopte o poziție cu privire la afirmația reclamantului. Astfel, Ombudsmanul încheie ancheta cu constatarea lipsei unei administrări defectuoase.

B. Concluzie

Pe baza anchetei sale cu privire la această plângere, Ombudsmanul o încheie cu următoarea concluzie:

Afirmația potrivit căreia apartenența președintelui BCE la Grupul celor treizeci este incompatibilă cu independența, reputația și integritatea BCE nu este justificată. Prin urmare, Ombudsmanul nu constată nicio administrare defectuoasă din partea BCE în această privință.

Reclamantul și BCE vor fi informate cu privire la această decizie.

Observații suplimentare

1. Ombudsmanul sugerează ca BCE să includă pe website-ul său informațiile că președintele său este membru al Grupului celor treizeci. Acest lucru ar putea fi realizat prin adăugarea informațiilor la CV-ul președintelui.

2. Având în vedere responsabilitățile sale sporite și vizibilitatea publică, Ombudsmanul încurajează BCE să ia măsuri pentru a îmbunătăți și mai mult calitatea comunicării sale cu publicul.

P. Nikiforos Diamandouros

Adoptată la Strasbourg, la 1 februarie 2013

[1] Site-ul CEO descrie CEO-ul ca fiind „un grup de cercetare și campanie care lucrează pentru a expune și a contesta accesul privilegiat și influența de care se bucură corporațiile și grupurile lor de lobby în procesul de elaborare a politicilor UE”.

[2] Site-ul „Grupul celor treizeci” este www.group30.org [Link]

[3] Sistemul European al Băncilor Centrale.

[4] www.group30.org/images/PDF/ReportPDFs/G30AnnualReport20102011.pdf [Link]

[5] www.group30.org/images/PDF/ReportPDFs/G30AnnualReport20102011.pdf [Link]

[6] Articolul 130 TFUE are următorul cuprins:

„În exercitarea competențelor și îndeplinirea atribuțiilor și atribuțiilor care le sunt conferite prin tratate și prin Statutul SEBC și al BCE, nici Banca Centrală Europeană, nici o bancă centrală națională, nici un membru al organelor lor de decizie nu solicită sau nu acceptă instrucțiuni din partea instituțiilor, organelor, oficiilor sau agențiilor Uniunii, din partea oricărui guvern al unui stat membru sau din partea oricărui alt organism...”

[7] Articolul 7 din Statutul BCE este intitulat „Independență”. Aceasta afirmă că:

„În conformitate cu articolul 130 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în exercitarea competențelor și în îndeplinirea atribuțiilor și atribuțiilor care le sunt conferite prin tratate și prin prezentul statut, nici BCE, nici o bancă centrală națională, nici un membru al organelor lor de decizie nu solicită sau nu acceptă instrucțiuni din partea instituțiilor, organelor, oficiilor sau agențiilor Uniunii, din partea oricărui guvern al unui stat membru sau din partea oricărui alt organism...”

[8] Se poate afirma că există un aparent conflict de interese atunci când se pare că interesele private ale unui funcționar public ar putea influența în mod necorespunzător exercitarea funcțiilor sale, chiar dacă acest lucru nu este adevărat.

[9] A fost verificată pe site-ul grupului din 30 la 3 decembrie 2012. Se pare că sunt 37 de „membri actuali” și un „membru senior” al „Grupului 30”.

În 2011 , Grupul celor treizeci a decis ca toate copiile electronice ale publicațiilor sale să fie distribuite gratuit. Grupul celor treizeci afirmă că „misiunea” Grupului celor treizeci ar fi ajutată de această abordare. Acesta susține că cititorii materialelor Group of Thirty vor crește ca urmare a acestei schimbări de politică.

28 dintre cei 88 de contribuitori sunt organisme publice.

[12] A se vedea www.group30.org/images/PDF/ReportPDFs/G30AnnualReport20102011.pdf [Link]

[13] Lorenzo Bini Smaghi, Banca Centrală Europeană; Philipp Hildebrand, Banca Națională a Elveției; Guillermo Ortiz, Banca Reglementelor Internaționale; Zhu Min, Fondul Monetar Internațional; Abdlatif Al-Hamad, Fondul Arab pentru Dezvoltare Economică și Socială; Stanley Fischer, Banca Israelului; Ibrahim S. Dabdoub, Banca Națională a Kuweitului; Montek Ahluwalia, Guvernul Indiei; Jaime Caruana, Banca Reglementelor Internaționale; William C. Dudley, Banca Rezervei Federale din New York.

[14] Sir David Walker, Morgan Stanley International; Jacques de Larosière, BNP Paribas; Arminio Fraga Neto, Gavea Investimentos; și William R. Rhodes, Citigroup.

Paul Krugman , Universitatea Princeton și Toyoo Gyohten, Institutul pentru Afaceri Monetare Internaționale.

Lawrence W. Summers , Consiliul Economic Național al Casei Albe; Janet Yellen, Consiliul guvernatorilor Rezervei Federale; Masaaki Shirakawa, Banca Japoniei; Christian Noyer, Banca Franței;

Zhou Xiaochuan, Banca Populară a Chinei; Jose de Gregorio, Banca Centrală a Chile; Mark Carney, Banca Canadei; Philipp Hildebrand, Banca Națională a Elveției; Paul Tucker, Banca Angliei; William C. Dudley, Federal Reserve Bank din New York; și Lord Adair Turner, Autoritatea Serviciilor Financiare.

[17] Tommaso Padoa-Schioppa, Promontory Europe E. Gerald Corrigan, Goldman Sachs Group, Inc.

Arminio Fraga Neto, Gavea Investimentos Jacques de Larosière, BNP Paribas, Roger W. Ferguson, Jr., TIAA-CREF și Jacob Frenkel, Grupul celor treizeci.

Kenneth Rogoff , Universitatea Harvard și Ernesto Zedillo, Centrul Yale pentru Studiul Globalizării.

[19] Micheline Calmy-Rey, Confederația Elvețiană; Mervyn King, Banca Angliei; Christian Noyer, Banque de France; Tharman Shanmugaratnam, Ministerul Finanțelor, Singapore; Zhou Xiaochuan, Banca Populară a Chinei; Jean-Claude Trichet, (atunci) președinte al Băncii

Centrale Europene; Klaus Regling, Fondul european de stabilitate financiară; Abdlatif Al-Hamad, Fondul Arab pentru Dezvoltare Economică și Socială; Stanley Fischer, Banca Israelului; William C. Dudley, Federal Reserve Bank din New York; Jaime Caruana, Banca Reglementelor Internaționale; Gerd Häusler, Banca Rezervelor Federale din New York.

[20] Guillermo Ortiz, Grupo Financiero Banorte; Jacques de Larosière, BNP Paribas; William R. Rhodes, William R. Rhodes Global Advisors și Arminio Fraga, Gavea Investimentos

[21] Martin Feldstein, Universitatea Harvard; Eugene Rogan, Universitatea Oxford și Toyoo Gyohten, Institutul pentru Afaceri Monetare Internaționale.

[22] A se [vedea \[Link\]](#)

http://www.group30.org/images/PDF/GRP30_IMF09_RPT_FNL-NEW.pdf, dl Trichet a fost observator în cadrul grupului de lucru pentru raport.

[23] Ombudsmanul constată, în acest sens, că responsabilitățile BCE nu includ, de exemplu, reforma Fondului Monetar Internațional.

[24] Deși reclamantul pune un accent deosebit pe rolul părților din sectorul privat în Grupul celor treizeci, Ombudsmanul ia act de faptul că articolul 130 din TFUE impune membrilor organelor de decizie ale BCE să își asigure independența față de orice parte terță, inclusiv față de alte organisme publice. Ca atare, este la fel de important ca președintele BCE să nu se afle într-o situație în care ar fi influențat în mod nejustificat de reprezentanții altor instituții financiare publice.

[25] A se vedea articolul 37 din Statutul BCE, intitulat „Secretul profesional”, care prevede că „membrii organelor de conducere și personalul BCE și băncile centrale naționale sunt obligați, chiar și după încetarea atribuțiilor lor, să nu divulge informații de tipul celor care fac obiectul obligației de păstrare a secretului profesional”.

[26] A se vedea, prin analogie, articolul 4 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul nr. 1049/2001, care prevede că instituțiile refuză accesul la un document în cazul în care divulgarea ar aduce atingere protecției interesului public în ceea ce privește politica financiară, monetară sau economică a Comunității sau a unui stat membru.

[27] A se [vedea \[Link\]](#) <http://www.ecb.europa.eu/ecb/orga/decisions/html/cvdraghi.en.html> (verificat la 11 decembrie 2012).